

RAVA

1930 - 2005

FREE-KICK SPORT

De voetbalspecialist

WEIMARSTRAAT 343

2562 HK DEN HAAG

070 - 346 63 23

FK DESIGN

Voor al uw reclameborden

WEIMARSTRAAT 331

2562 HK DEN HAAG

070 - 346 06 33

75 jaar RAVA

Inleiding

Vele jaren zijn voetbalverenigingen organisaties geweest met een hoge sociale binding. In menig gezin stond de club centraal en vulde een groot deel van de vrije tijd. Veelal was er een band met een bedrijf, een woonwijk, een parochie of iets dergelijks waar men elkaar ook op andere momenten dan sportend, ontmoette. Tijden zijn echter veranderd. Welvaart en snellere leefpatronen hebben ruimte gemaakt voor andere interesses. Ook de instroom van andere culturen hebben gezorgd voor een geleidelijke ontkoppeling tussen het individu en de vereniging in zijn oude vorm. Een van de consequenties is leegloop bij en het verdwijnen van clubs, sommige door opheffing, andere door fusie.

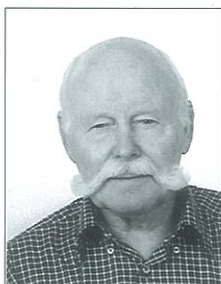
RAVA is in 1930 opgericht op initiatief van de geestelijkheid van de Engelbewaarders-parochie in de Brandtstraat en nu -vijfenzeventig jaar later – bestaan we nog.

We hebben een gedwongen verhuizing vanuit het Zuiderpark naar de Houtwijk overleefd en de vereniging van een grotendeels vernieuwd ledenbestand voorzien.

Wat moet je met de geschiedenis van ons cluppie. Degenen die daarvan, vanaf het begin, onderdeel hebben uitgemaakt, leven niet meer. Opvolgende generaties sterven geleidelijk uit en de jongsten hebben geen boodschap aan "vroeger". Hoeveel van onze huidige leden hebben nog herinneringen aan het Zuiderpark ?

Maar als je het vijfenzeventig jarig bestaan van een vereniging herdenkt, moet je ook aandacht besteden aan haar geschiedenis. Het is ergens begonnen en in de opvolgende driekwart eeuw heeft de club historie gemaakt. Bovendien heeft RAVA een traditie hoog te houden want bij elk jubileum verscheen er een boekwerk(je) waarin de vereniging tegen het licht van de tijd gehouden werd. Ook bij deze mijlpaal zetten het vergrootglas even op de geschiedenis van RAVA.

Van belang is dat we hierna verder gaan met een partner waarmee we onder de naam "RAVA Houtwijk" zullen werken aan een toekomst van een in alle opzichten voorspoedig groeiende vereniging.

Dries Weber

De geschiedenis van RAVA

De eerste jaren

In de jaren rond 1930 bestond er in protestante en rooms-katholieke kringen nog een heilige vrees voor alles wat met sport te maken had en niet in het minst voor voetbal.

Veel bloot, herkenbare lichaamsvormen en mogelijkheden van oncontroleerbare kontakten waren in de hypocriete jaren die bol stonden van geloofsstrijd, doornen in de ogen van kerkelijke overheden.

Typerend waren uitspraken van rooms-katholieke prominenten zoals van de alom geroemde bestrijder van het alcoholisme onder de arbeiders, Dr Ariëns: "Voetbal is erger dan drank". De toenmalige bisschop van 's-Hertogenbosch, Mgr A.F. Diepen vond: "De moderne sport en gymnastiek spotten in hun theorieën, werktuigen en oefeningen met alle christelijke welvoegelijkheid en kuisheid."

In 1925 waarschuwde Rector S. Braakman, de geestelijk adviseur van de katholieke voetbalbond, voor het gevaar van al te vriendschappelijke omgang met "andersdenkenden" na de wedstrijd.

Toch waren er verlichte geesten die begrepen dat je de duivel het beste kon bestrijden als je hem in

de buurt hield. Wilde men zich wapenen tegen een te profane benadering van deze tijdspassing dan was de aangewezen weg de parochiële clerus voor een dergelijk initiatief te interesseren.

Zo ontstonden er tientallen voetbalverenigingen met een uitgesproken roomse naamgeving. Het toezicht bleef bij een parochiegeestelijke die in alles het recht van veto had.

RAVA werd opgericht in de Brandtstraat-parochie die onder bescherming stond van de Heilige Engelbewaarders. Het waren er vier en een daarvan (Raphaël) werd uitverkoren om al het roomse sportgebeuren in het Transvaalkwartier onder zijn hoede te nemen.

Op 14 april 1930 besloot kapelaan H. Snel dat de naam van de nieuw op te richten vereniging als volgt moest luiden:

"Raphaël Afdeling Voetbal en Atletiek" kortaf RAVA.

Op 18 april 1930 vond in het bovenzaaltje van Custodia, het toenmalige parochie-gebouw in de Brandtstraat, de oprichtingsvergadering plaats. 62 leden konden worden ingeschreven.

De bestuursleden waren notabelen uit de parochie en door de kapelaan benoemd. Niemand vond dat vreemd, de dominantie van de parochiële clerus drukte elke vorm van verzet tegen de gevestigde orde de kop in. Maar zo was dat in die tijd.

Leden, bestuur en geestelijk adviseur van RAVA in 1931.

RAVA 1 in 1931 – J. Halleen (leider), L. de Zwart, A. Derickx, R. v. Grol, M. v.d. Zalm, W. Jungschläger, J. Margés, L. van Velzen, D. Elbers, A. Luiten, J. Baars, J. Poelman.

De clubkleuren werden bepaald door een voordelige aanbieding van shirtjes in de kleur oranje en de broek moest op bisschoppelijk voorschrift zwart zijn.

Er werd ruimte gevonden op een door drie sloten omgeven veld op Kijkduin waar voor het eerst werd deelgenomen met vier senioren- en twee jeugdteams aan de DHVB (Diocesane Haagse Voetbal Bond), een onderafdeling van de landelijke (katholieke) IVCB (Interdiocesane Voetbal Competitie Bond). De jaarhuur bedroeg fl. 400,- en voor het stenen clubgebouw moest fl. 15,- worden betaald. Overigens kostte een paar voetbalschoenen toen fl. 2,25 bij Meevers en Scholte en de bakkers Binnerts en Derickx (beiden selectiespelers) verkochten hun echte melkbrood voor 15 cent per stuk.

Op 3 september 1931 verscheen het eerste "RAVA-nieuws" in zeer eenvoudige vorm en aan het einde van het seizoen 1931-1932 stonden daarin de kampioenschappen van het eerste senioren-team en van het B-elftal. Als censor van de tekst trad uiteraard de Geestelijk Adviseur op die de journalistieke bijdragen eerst langs de Codex Catholica haalde.

Toch ging alles niet volgens de toen geldende norm want een heet hangijzer op de jaarvergadering van 29 juni 1932 was de ongehoorzaamheid van enkele spelers aan hun aanvoerder.

In het zelfde jaar kreeg het bestuur het aanbod om in het pas aangelegde Zuiderpark drie velden te huren. Ze lagen op loopafstand van de parochie. Maar drie velden waren wel wat veel voor zo'n klein clubje. De toenmalige penningmeester, Ad Dijkman had echter een zwager (Coret) die in het bestuur van VVP zat. Deze club uit de Hobbemastraat-parochie zocht ook ruimte in de buurt en zo ontstond de eerste samenwoning op voetbalgebied. Deze relatie heeft tot 1996 geduurd toen woningbouw bij de Leyweg RAVA en VVP van hun complex verdreef. Toch was er iets dat op de huidige vorm van "inspraak" leek. In 1933 werd een "Bestuur voor huishoudelijke aangelegenheden" benoemd. Een soort seniorenconvent van actieve voetballers onder voorzitterschap van de latere secretaris Jacques Margés.

Op het sportieve vlak bleek het jonge clubje genoeg in haar mars te hebben. In 1934 promoveerde haar selectie naar de 2e klasse van de DHVB en twee jaar later naar de eerste klasse. In 1939 werd in een promotie-competitie gewonnen van VEP (Woerden) en Excelsior '20 (Schiedam) en stond de deur naar de IVCB open. Een prima prestatie in 5 jaar tijd.

In het jubileumboekje bij het tweede lustrum bestond de tekst uit 8 kleine stukjes eerlijk verdeeld over 4 priesters en 4 gewone mensen.

RAVA 1 in 1938 – J. Halleen (leider), G. Lut, A. Derickx, A. Eysackers, G. Frijters, F. Nelemans, C. van Alphen, C. Nelemans, C. Suykerbuyk, L. v.d. Klugt, J. Binnerts, W. v. Seggelen

Het kampioensteam haalde de frontpagina van de "Sportillustratie", een onderdeel van het toenmalige weekblad "De Katholieke Illustratie".

In het zelfde jaar werd de beker gewonnen die beschikbaar was gesteld door "De Residentiebode", het Haagse katholieke dagblad dat na de oorlog werd verboden vanwege de te royale medewerking met de bezetter.

De finale was een topper voor 1200 man publiek tegen VVP waarbij RAVA een 2-4 achterstand wist om te buigen naar een 7-4 overwinning.

Na al die successen was er weer reden tot een feestje. Hiervoor werd op 23 juli 1939 de tuinzaal van Amicitia in het Westeinde gehuurd. Er was geen loterij of zoiets maar bij de ingang werden RAVA-bloemen in oranje-zwarte kleuren verkocht voor 10 cent.

We feestten, onvoldoende bewust van het gevaar dat aan de Oostgrens op de loer lag en de wereld zou veranderen in een moordende hel.

De oorlogsjaren

De mobilisatie van jonge mannen ontwrichtte de voetbalcompetitie en het seizoen 1939/1940 werd

aangemerkt als noodcompetitie zonder promotie of degradatie.

1940 was ook het jaar van de "grote fusie". De toenmalige Nederlandse Voetbal Bond, de R.K.Federatie van Voetbalbonden, de Nederlands Christelijke Voetbalbond en de Nederlandse Arbeiders Sportbond werden (niet geheel vrijwillig) samengevoegd tot één bond, de latere KNVB.

Bij de herindeling kwam RAVA in de vierde klasse waarin zij de meeste jaren van haar bestaan zou doorbrengen.

Waar de senioren te maken kregen met neutrale tegenstanders, bleef de jeugd heel lang in het eigen kringetje. Een andere concessie die van katholieke zijde werd bedongen, was de bepaling dat haar verenigingen op zondag niet voor 12.00 uur behoefden te voetballen. Het zou de gelovigen kunnen beletten om 's-morgens de kerk te bezoeken. Zelfs nu zijn er nog enkele clubs in den lande die van dat privilege gebruik maken.

Door de fusie en het liquideren van de Josephsgezellenverenigingen (een koepelorganisatie voor Rooms Katholiek jeugd) in 1942 moest RAVA een democratisch reglement krijgen waarbij het Be-

stuur door de leden werd gekozen. Ook kon RAVA haar velden, die eerst via de Bond van Patronaten werd gehuurd, rechtstreeks van de gemeente betrekken hetgeen een behoorlijke besparing betekende.

Gedurende de oorlogsjaren werd gevoetbald. Gewoon doen, was het consigne. Onhandig als er voetballers moesten onderduiken of als ze tijdens razzia's opgepakt werden om in Duitsland te werken. De competities moesten worden afgewerkt en aan het einde van het seizoen 1943/1944 stredden RAVA en DSO om een promotie naar de 3e klasse. De thuiswedstrijd werd met dikke cijfers gewonnen maar in Zoetermeer met nog dikkere cijfers verloren. Het gebeurde op een veldje achter een café waar ze warme erwtensoep verkochten. Na afloop moesten we hollend naar het station Zoetermeer (het huidige Zoetermeer-Oost) om te vluchten voor de lokale hooligans die de Ravanen met stenen bekogelden totdat de stoomtrein naar Den Haag ons verlostte.

De oorlog zette haar greep echter sterker op het dagelijks leven en angst en honger bepaalden het beeld. We moesten al spelen op het veld van Celeritas (toentertijd op het tweede gedeelte Zuiderpark) omdat de Duitsers ons terrein hadden vol gezet met puntige palen om parachutisten te weren. Het kleedgebouw werd gebruikt als paardenstal. Aan het seizoen 1944/1945 werd niet meer begonnen.

Nieuwe start

Na de bevrijding moesten we nog een jaar "aan de overkant" spelen en gebruikten we de kleedkamers van het Zuiderparkzwembad om van tenue te wisselen. Bovendien was er het probleem van de verdeling van de beschikbare bonnen voor de nog schaarse voetbalschoenen. Menig paar wisselde van eigenaar als de voetjes te groot werden. 1946 werd een bijzonder jaar.

Het 12½ jarig en het 15 jarig jubileum konden door de oorlog niet gevierd worden. We schoven het dus maar samen en op 26 mei werd het 16-jarig bestaan gevierd in de Dierentuin. Een revue met sketches van eigen bodem en professionele bijstand van toenmalige coryfeeën als de conferencier John Kloos, Aad Poppelier met zijn band en balleider "de heer" A.J. Bronmeijer.

De seniorencontributie ging met 7 cent per week omhoog naar 35 cent omdat het gezicht van het RAVA-Nieuws werd verbeterd.

Het was ook het jaar waarin de klaverjasclub werd opgericht en de leden op maandagavond de eerste slagen legden in een verenigingszaaltje in de Beijersstraat naast de toenmalige – door nonnen geleide – bewaarschool. Tot op de dag van vandaag is deze RAVA-tak een veertiendaags evenement(je) met als sluitstuk een loterij waarin de hoofdprijs een taart is. Deze traditie is ooit ingesteld door ere-voorzitter en bakker Joop Binnerts en nog steeds klinkt aan het einde van de avond de kreet: *"En de taart is gevallen op....."*

Minstens zo bijzonder was de arbeidsovereenkomst met Frans van der Nolck van Gogh, een befaamd Haagse voetballer en oefenmeester die onze selectie meer dan twaalf jaar zou leiden. Nog hoor ik hem met zijn kraakstem schreeuwen als er zaken tijdens de trainingen of de wedstrijden niet goed gingen. Een dozijn seizoenen lang dezelfde trainer. Kom daar nu eens om. Tegenwoordig is de chemie na uiterlijk drie jaar al opgebruikt.

In 1948 werden nieuwe statuten aangenomen waarin nog steeds het recht van veto gereserveerd bleef voor de Geestelijk Adviseur.

Op 27 februari 1949 eindigde RAVA weer eens als eerste in haar afdeling en trok naar POMONA in de Molenstraat om dat daar eens uitbundig te vieren. Dat we in de aansluitende promotiewedstrijden geen potten konden breken, mocht de pret niet drukken.

Hoewel de spelers die voor het Haags Elftal mochten optreden opvallend toevallig meestal uit de "neutrale" clubs kwamen, hebben ook Joop Binnerts als doelman en Cees Nelemans (een van de meest technische voetballers die RAVA ooit heeft gehad) een aantal malen de Haagse kleuren verdedigd.

In 1950 bestond de vereniging 20 jaar en de leden gaven een passend cadeau aan het Bestuur en wel drie kruisbeelden voor de kleedkamers.

In de jaren tussen 1947 en 1950 werden er een aantal jonge senioren opgeroepen voor militaire dienst om in Indonesië de drang naar zelfstandigheid te onderdrukken. Hun afwezigheid leidde in Nederland tot een bijzondere band. Een regelmatig contact met een teken van medeleven vanuit het "Thuisfront" in verschillende vormen. Na hun terugkeer vormden ze in RAVA het zogenaamde "Soekaboemi-elftal".

1953 - Twee generaties RAVA-selectie – Achterste rij: een scheidsrechter, T. Engelsman (oud-voorzitter), Joop Binnerts, Gerard Vijverberg, Max Nelissen, John van Ewijk, Cees Nelemans, Jan 's-Gravendijk, Gerard Lut, Frits nelemans, Leo van der Klugt, Philip Imhann, Martin Jungschläger, Jan Hoefnagel, Jan Bauman, Jan Jacobs, Frans vvan der Nolck van Gogh, Koert Engelsman.
Voorste rij: Ab Derickx, Rinus Zandvliet, André Eysackerrs, Cees Suyckerbuyck, Wim van Seggelen, Jacques Margés, Harry Nihot, Piet van Eijk, Guus Nelissen.

RAVA 1 in 1960 – Martien Jungschläger (leider), Bruno Bernadon, Jan ten Hagen, Wim Overvliet, Renzo Bruna, Johan Jansen, Peter Dekker, Jan Hoefnagel, Rinus Zandvliet, Ab Postma, Han Nelissen, Wiek Hermans.

In 1955 vierden we ons 5e lustrum in Custodia met het Haarlem Radiocabaret. Voorzitter Kok droeg de hamer over aan Jan Leijendekker, de man die voor het toenmalige radiosportprogramma zijn verslag van de thuiswedstrijden van ADO vanaf het RAVATERrein deed. Met een verrassend élan begon hij aan zijn taak. Commerciële opereren, trips naar Duitsland en het denken aan een eigen clubgebouw. Hij heeft maar 4 jaar de vereniging geleid maar wel een duidelijk stempel op de beleving gedrukt.

In 1956 waren de velden aan een grote opknappbeurt toe waarbij elk veld twee jaar uit de roulatie werd genomen. Toen begon het medegebruik op het tweede gedeelte aan de overkant van de weg.

Jarenlang hebben lagere elftallen daar hun wedstrijden gespeeld met als kleedkamer een houten keet waarbij we na verloop van tijd de planken uit de vloer konden trappen.

Toen de Ooievaars die plek kreeg toegewezen om haar clubgebouw neer te zetten, mochten we in de stenen kleedkamers. Door overbezetting of verkeerde planning zaten we er soms met drie teams.

We kregen een aanbieding om de vijf velden aan de Melis Stokelaan (thans HSMH/Gona) te huren maar mochten er geen clubgebouw neerzetten. Het Bestuur weigerde beleefd maar begon een schuchter overleg met VVP over het idee van een eigen clubhuis. Een eerste stap was de aanvraag van een Koninklijke goedkeuring op de statuten.

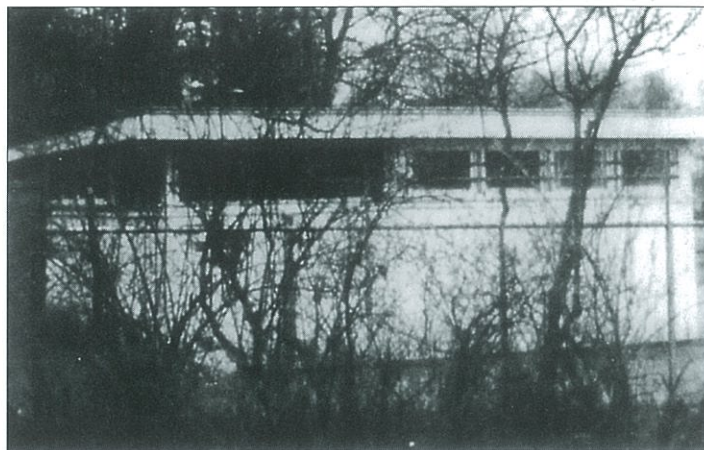
Hoewel we in 1957 weer kampioen werden, bleef promotie nog achterwege.

Daarvoor moesten we wachten tot 1961 toen RAVA na de beslissende wedstrijd bij Te Werve, in de promotiecompetitie de baas bleef over DUNO, s-Gravensande en SJC. Het feestje was in Custodia.

De accommodaties

1962 werd een bijzonder jaar. De bouw- en de financieringscommissie had de plannen rond en de eerste paal van het eigen clubgebouw kon geslagen worden. Wethouder Mr Maarten Vrolijk opende op 10 november de nieuwe aanwinst die een centrale plaats in ons clubleven zou gaan innemen. We konden – zij het met weemoed – afscheid nemen van het zaaltje in de Beijersstraat en behoeften geen feesten meer buiten de deur te vieren. Ook kwam er een einde aan het verkooppunt aan de voorzijde van de oude kleedtent waar Appie Derickx zijn limonade, snoep, broodjes en

warme worst aan de man bracht. Het kleedgebouw zelf werd aangepast waarbij er een centrale scheidsrechterskamer kwam en hokjes waar de fluitisten voorheen van tenue moesten wisselen, omgevormd werden tot douches. Van bestuurszijde werd aangedrongen op het plaatsen van schaam-schotten; een 'bouwtechnisch vernuft' waarvan niet ieder lid de betekenis overzag. Aanvankelijk

De oude kleedtent in het Zuiderpark (zijkant).

De oude kleedtent in het Zuiderpark (achterkant).

De oude kleedtent in het Zuiderpark ((voorkant met verkooppunt van Ab Derickx)

Het clubgebouw in het Zuiderpark.

werkten de douches op penningen die aan de bar gekocht moesten worden. Er is wel eens iemand in een voetbalbroekje op slippers naar de andere kant van het complex gerend als de munten op waren en de douches droog vielen. We moesten tot 1979 wachten tot een nieuwe kleedruimte naast het clubgebouw werd neergezet.

Het clubgebouw bracht een sensationele omwenteling in het verenigingsleven. Het drankje aan de bar, het broodje aan tafel en al heel snel een centrale verwarming die in de winter de spieren ook na wedstrijden en trainingen warm hield. Oorspronkelijk was de verzorging verpacht maar na een teleurstellende ervaring werd besloten de exploitatie in eigen beheer te nemen. Zo hebben tientallen vrouwen en mannen als gastvrouw cq -heer opgetreden en het mogelijk gemaakt dat tot op de laatste dag het clubgebouw een thuis was

*Joop Binnerts neemt afscheid als voorzitter van RAVA.
Links oud-secretaris Jacques Margés, rechts oud-voorzitter Rinus Kok.*

voor de vele generaties voetballers die de kleuren van RAVA verdedigd hebben.

Grote feesten, kleine feesten, van 's-morgens vroeg tot (soms) diep in de nacht. Wel eens een biertje te veel maar nooit problemen. Uw scribent kan in diepe weemoed terug denken aan dat mooie plekje in dat mooie park. Het verharde gedeelte waarop gevoetbald en getennist kon worden, het terras waar menig RAVAAN bijgebruind is. In de avonduren de maan hoog aan de hemel en het ruisen van de bomen. De kippen, de vossen, de konijnen, de reigers. Melancholie, maar oh zo mooi. Het is aan hen die het Zuiderpark meegemaakt hebben, voorbehouden om mee te mogen praten over alles wat daar in en rondom het clubgebouw is gepasseerd. Met de anekdotes, practical jokes, goede en minder goede ervaringen kunnen we samen een dik boekwerk vullen.

In 1965 vierden we heel sobertjes het 35-jarig bestaan. De leden kregen een vrijkaart voor de intertotowedstrijd ADO-Malmö en na afloop stond er een kop koffie klaar in het clubgebouw. De consumpties daarna waren voor eigen rekening.

In de afdeling Den Haag werd jaarlijks een beslissingswedstrijd gehouden tussen de zondag- en zaterdagkampioen. Met ingang van 1966 werd daaraan de naam verbonden van ons bestuurslid Ad Dijkman die in 1965 was overleden.

Naast een prominent bestuurder binnen de vereniging was het een zeer gewaardeerd secretaris/penningmeester van het afdelingsbestuur. Jacques Margés heeft eveneens zitting gehad in dat zelfde college en door zijn vele andere functies was hij in Den Haag ook een gerespecteerde persoonlijkheid.

Dries Weber was vanaf 1960 tot 2000 actief bij verschillende landelijke organisaties waaronder de KNVB en is daarvoor uitbundig gedecoreerd. Binnen RAVA heeft hij 39 jaar aan het groene laken gezeten waar hij meer presteerde dan op het groene gras. In die jaren heeft hij een stempel op de vereniging gezet en nog loopt hij als een "eminence grise" op het complex rond.

Onder de ereleden treffen we twee ere-voorzitters in de personen van Joop Binnerts en Ton Rutgrink. Zij zijn geruime tijd in functie geweest en hebben de vereniging op de goede weg gehouden. Vooral Ton heeft RAVA met zijn talenten, zijn flair en zijn relaties soms door moeilijke situaties geholpen.

RAVA 1 in 1970 – F. Broekman (trainer), Aad van Noort, Peter Wolters, Ton van der Snoek, Ben Borsje, Cees Rommers, Peter van der Snoek, Theo Putters, Nico van der Heuvel, Donald Schönher, Henk Heemsker, Evert ter Mors, René van Grol, Ron Duijkers.

RAVA oud / RAVA jong 1970 – Achterste rij: Jutte, Philip Imhann, Frits Nelemans, Bertus de Koning, Joop Bleeker, Thijs Hierck, Nico van Leeuwen, Jan van der Horst, Piet van Eijck, Loek Lamb, Piet Hierck, Joop Binnerts, Bart Faaij, Harry Borst, Theo de Grood, Clemens Comissaris, Jan ten Hagen, Cees Lamb, Jan Jacobs, Jan Hoefnagel, Ig van Bezooijen, Cees Nelemans. Voorste rij: Jaap van der Kraaij, Jan Overvliet, Rinus Zandvliet, Joop van Baggum, Dries Weber, Frans de Gier, Renzo Bruna, Cees Zandvliet, Mathieu Swarts.

In 1966 behaalde het hoogste juniorenteam het kampioenschap. RVC hield in die tijd een preten-tius jeugdtoernooi maar vond de bekerwinnaar van het vorig seizoen (RAVA) daar te licht voor. RAVA was echter niet bereid de beker zonder meer in te leveren. Tot in de punten van hun schoenen geprikkeld vochten ze zich tot de top van het toer-nooi en konden slechts door Feijenoord gestopt worden. Het is niet verwonderlijk dat deze jongens vele seizoenen de kern van een succesvol eerste elftal vormden.

Van 40 naar 50 en 60 jaar

Bij het 40-jarig jubileum werd wat steviger in de bus geblazen. Op 18 april 1970 was er een feestavond voor senioren, oud-leden en genodigden (en part-ners) in de Houtrustronde. In het jubileumnum-mer dat toen verscheen waren de foto's opgeno-men van de 30 veldteams met de namen van zo'n 350 actieve leden. Voorwaar een indrukwekkende vereniging. Zo'n boekwerk maakt je emotioneel. Zoveel gezichten, zoveel herinneringen. Alleen die foto's en de namen zijn al een herdruk waard.

Twee jaar na dit feest legden we in eigen beheer een verlichting aan op het tweede veld waardoor de trainingsmogelijkheden vergroot werden. Het

kon niet verhinderen dat onze selectie degra-deerde naar de vierde klasse. Het trieste was dat de toenmalige trainer (Wiek Hermans) een oud-RAVA-lid was met een prachtige staat van dienst als selectiespeler die het met zijn kwaliteiten zelfs tot het Nederlands Militair Elftal bracht. In 1974 wist Anton van Bommel de ploeg weer zo ver op te peppen dat ze als eerste eindigde en wederom naar de 3^e klasse promoveerde.

RAVA was inmiddels behoorlijk uit haar jasje ge-groeid en het voetballen op het tweede gedeelte was niet altijd zo plezierig. Een open vlakke, win-derig en kleine, slechte velden. Totdat de legen-darische wethouder, Piet Vink, RAVA aanbood om het Zuiderpark te verlaten en aan een nieuwe toe-komst te beginnen aan de rand van de stad. Er zou een complex van drie velden aangelegd worden aan de van Arckelweg op de gemeentegrens met Poeldijk. Het was all-in met club-, kleedgebouwen en verlichting.

Het Gemeentebestuur van Poeldijk verzette zich echter omdat het landje een agrarische bestem-ming had. Tevens speelde de vereniging Verburch op een steenworp afstand en een Haagse con-current was niet welkom. De Hoge Raad moest

RAVA 1 in 1980 – Achterste rij: Wim Mulder, Ron Jansen, Paul van Leeuwen, John Ravensteijn, Wim Lut, Aad Janssen, Jacques Burg, Frits van Leeuwen, Wim van Buuren (trainer). Voorste rij: Henk Heemskerk, Mario Bouman, Laurens Sandifort, Peter Zerstegen, Jos Dominicus, Paul Binnerts, Jacques Barnhoorn, Ab Wiglevan (grensrechter).

uitspraak doen maar toen de zaak daar eindelijk op de rol kwam, waren onze plannen (gelukkig) gewijzigd en hadden we besloten gewoon in dat mooie park te blijven en geen gok te wagen op een open, onwelkome vlakte.

Een ander fenomeen veroverde het voetbalwereldje. Zaalvoetbal trok vooral de jeugd aan en ook bij RAVA sloeg het virus toe. De oude generatie zag er niks in. In 1978 namen Ed Jacobs, Ben van Lieshout en Rob Wiglevan een initiatief en richtten de "Stars '78" op. Toen ze de zaal in gingen, drong het tot het Bestuur door dat het serieus was.

Het besluit viel om een zaalvoetbal-afdeling op te richten met de enthousiaste jongelingen als commissieleden. Het was wel de bedoeling dat Dries Weber als mentor zou optreden. Hij heeft binnen RAVA nooit een eenvoudiger taak gehad.

Deze afdeling groeide uit tot de grootste van Den Haag en heeft een eigen bijzondere geschiedenis waarover later.

In 1979 kon het eerste veldteam zich niet handhaven in de derde klas en moest een klas lager verder.

Toch was er een positieve ontwikkeling. Ons kleedgebouw aan de overzijde van het complex was in een dusdanig slechte conditie dat het afgebroken moest worden. De gemeente nam het besluit om een nieuwe accommodatie te bouwen naast het clubgebouw. In september werd het pand officieel aan RAVA en VVP overgedragen.

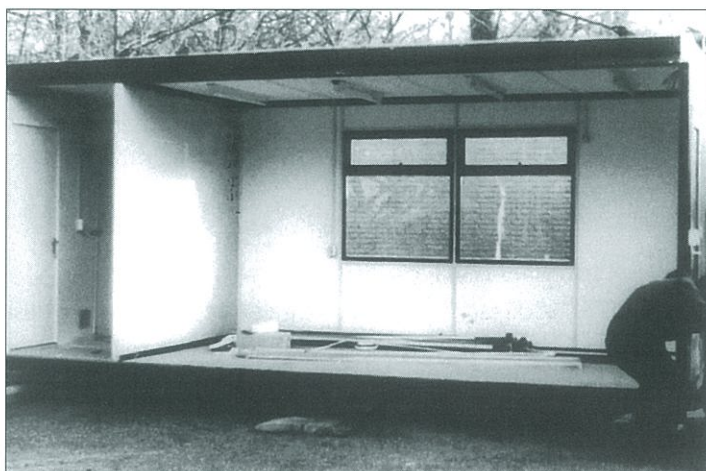
Tussentijds hadden we de statuten gewijzigd waarbij wel het predikaat R.K. (Rooms Katholiek) bewaard werd maar het statuut van geestelijk adviseur uit de regels werd gehaald. Ze waren er overigens niet meer.

1980 was een bijzonder jaar. We vierden het gouden jubileum en daarbij werd flink uitgekapt. Op het verharde gedeelte stond een grote tent omdat we verwachtten dat voor de ideeën die we over feestvieren hadden, het clubgebouw te klein zou zijn. Op het derde veld hield RAVA 5 een 24-uurs voetbal-marathon, een ware conditieslag waarmee de landelijke pers gehaald werd. In de tent uiteraard een reünie met de band van Frans Popti en een feestavond met als sluitstuk Jonina, een toentertijd zeer bekende buikdanseres, die jubileumvoorzitter Ton Rutgrink als Mystery Guest uit de hoge hoed haalde.

De gemeente kwam langs en liet de Sportpenning

Aflevering van het jeugdhonk in het Zuiderpark.

Segment van het jeugdhonk in het Zuiderpark.

achter.

Het seizoen 1980-1981 werd zinderend afgesloten. In een nacompetitie met Spoorwijk en Westerkwartier kwamen we onbeschadigd uit de strijd maar de apotheose was op het ADO-Den Haag-terrein waar de beide andere clubs in een strafschoppen-duel uit moesten maken wie er zou degraderen. Na 13 strafschoppen miste Jan Mos van Westerkwartier en Spoorwijk was gered.

In het Zuiderpark werd in 1970 de Belangen Commissie Zuiderpark opgericht met als doel de belangen van onder andere de voetbalverenigingen te behartigen. Menig gevecht is met de Gemeente uitgevochten en meerdere wethouders en raadsleden hebben de hardnekkigheid en strijdvaardigheid van de Commissie moeten ervaren. Veel is er danook bereikt door collectief optreden waarvan ook RAVA en VVP profijt van hebben gehad.

Een initiatief van een der BKZ-voorzitters, Joop

Wurms, was de oprichting van een Zuiderparkelftal waarin van elke vereniging enkele spelers vertegenwoordigd waren. Van RAVA waren dat o.a. Henk Heemskerk, Paul Binnerts en Peter Duijkers. Vele vriendschappelijke wedstrijden werden gespeeld maar de top was wel het twee achter elkaar winnen van de Harry de Hartogbeker. Een derde keer is dat team niet meer uitgenodigd. Ook RAVA heeft die beker ooit gewonnen maar ontving daarna ook geen uitnodiging meer.

In 1983 volgde een kampioenschap met promotie naar de 3^e klas. Daarop was een weddenschap afgesloten zodat trainer Rob Bens kaal geschoren werd. Maar toen een jaar later zijn haar weer op lengte was, degradeerden we wederom naar de 4^e klas.

We lieten de Meeuw uit Oirschot een jeugdhonk bouwen en maakten van de gelegenheid gebruik om het clubblad voortaan in eigen beheer uit te brengen. Aan de produktie van het RAVA-Nieuws zal altijd de naam van George Rijghard verbonden blijven.

In de tachtiger jaren waren de vrijdagavonden druk bezochte clubavonden, niet in het minst omdat er dan training voor de lagere senioren was. Over twee soms drie velden verspreid, liepen tientallen RAVANEN achter een balletje en deden zo een betere conditie en een betere dorst op. Het menu omvatte toen volledige nassi-maaltijden, uitsmijters en sluitingstijden tot twee of drie uur 's-nachts. Het clubleven in optima forma.

In 1987 werd een zaterdag-afdeling opgericht dat met beperkt succes en zeer wisselende samenstelling een kwakkelend bestaan heeft geleid. Tot vier keer toe is er een start gemaakt maar het bleef telkens moeilijk om het langer dan een jaar of twee vol te houden.

In eigen beheer werd twee jaar later verlichting op het derde veld aangelegd en we beschikten over twee verlichte velden.

Tussendoor kregen we een aanslag van de fiscus die er niet om loog. Bij een boekenonderzoek meende een controleur beet te hebben en zette de gehele administratie op z'n kop. Een driemanschap bestaande uit Piet Ierschoot, Ton Rutgrink en Dries Weber heeft de handschoenen opgepakt en is danig in de slag geweest. Uiteindelijk is de strijd gewonnen en kregen we bovendien nog een paar centen terug.

Het zestig-jarig bestaan werd weer in een tent ge-

vierd en naast alle activiteiten was er een jubileumloterij waarvan de hoofdprijs, een 2-persoons vliegreis naar Malta, aan de RAVA-leden voorbij ging. Ene Vera Janusevski stuurde een bedankkaartje uit Malta.

Inmiddels waren de shirts toegevoegd aan de oppervlakten waarop reclame mocht worden gevoerd. De belangrijkste sponsors op het RAVA-shirt waren bouwbedrijf Bongaertsz, sportkledinghandel A.J. en Accountantskantoor BDO/Camps Obers.

De laatste jaren in het Zuiderpark

In 1992 kwam er een einde aan de toto-lotto. Na tientallen jaren waarin vooral Harry Borst, Loek Lamb, Ig van Bezooijen en Arie Hazebroek zich hebben ingespannen, moest de toto het land in. Voortaan zouden sigarenboeren en andere winkeliers de inleveradressen worden. Het gevolg is bekend. Deze vorm van onschuldig gokken is de commercie ingegaan en daar overleden.

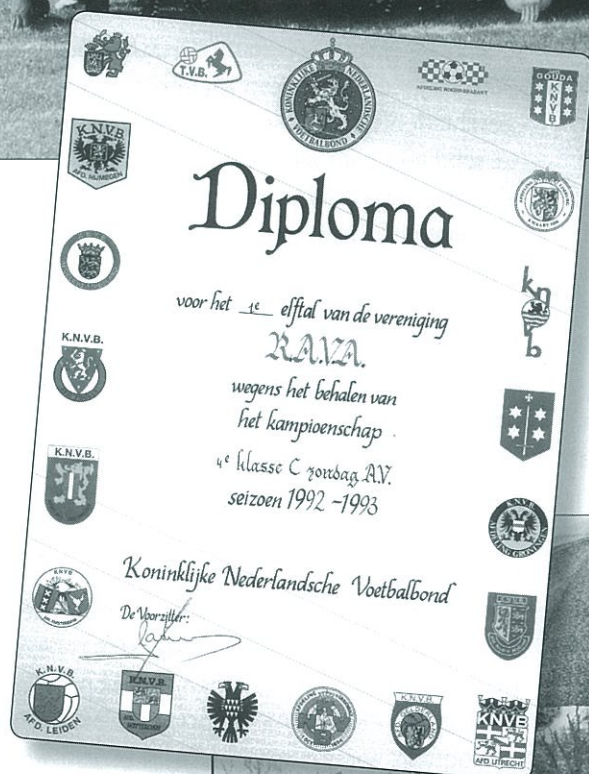
Onvergetelijk in de RAVA-geschiedenis is het beslissingsduel tegen Quick-Steps op het Wilhelmusveld. RAVA had aan het einde van het seizoen 1990-1991 een royale voorsprong op de naaste concurrenten en moest uit 4 duels 1 punt halen.

Toen begon een periode die de geschiedenis is ingegaan als het RAVA-Syndroom. Op de laatste dag kwam Quick-Steps langszij en ging bij Wilhelmus erover. Voor 3.000 mensen werd een dramatische strijd uitgevochten. In het begin werd keeper Sjaak Burg ten onrechte uit het veld gestuurd en kreeg Quick-Steps een gemakkelijke strafschop. Topschutter Raymond de Grood moest geblesseerd naar de kant en we speelden een verloren wedstrijd.

Trainer Perry Trouwborst kon niet stunten en een seizoen later moest hij voortijdig vertrekken. De selectie accepteerde dat niet en weigerde de eerstvolgende wedstrijd te spelen. Opvolger, Frank Bijloos, zag twee jaar later RAVA 1 met 3-2 van Kranenburg winnen en dat betekende een kampioenschap en wederom promotie naar de derde klas. In 1995 moest er echter een beslissingswedstrijd op het veld van VIOS aan te pas komen om die positie te handhaven.

In 1993 vonden we dat ons complex aan een opknapbeurt toe was. Tezamen met VVP werd een commissie gevormd die de bouwkundige en financiële mogelijkheden van een aanpassing van het clubgebouw moest onderzoeken. Ondanks sommige vérstrekkende schetsen en detailteke-

Kampioenen seizoen 1992 - 1993

Achterste rij v.l.n.r.: Peter Vonk (verzorger), Peter Hess (leider), Rody van Baalen, Vincent Kenbeek, Rob v. Grol, Chris Hoogerwey, Raymond de Grood, Jack Krabben, Paul van Leeuwen, Patrick v.d. Snoek, Frank Bijloos (trainer).

Voorste rij v.l.n.r.: Hassan Ambaya, André van Kleef, Ignace Langerak, Peter van Kleef, Gerard Starrenburg, Khadir Ozdemir, Peter Wiglevan, Marcel Elbers, Ronald de Brabander, Ben v.d. Burch (grensrechter).

Van de 21 man staan er nog 15 op de ledenlijst.

ningen schoten de voorbereidingen niet op. Vooral de financiële trekkracht van de partner bleef lang onduidelijk.

Inmiddels waren er ontwikkelingen gaande die de zaken in het Zuiderpark behoorlijk op z'n kop zouden zetten. Het toenmalig College van Burgemeester en Wethouders kreeg het verzoek om de Wereldruiterspelen 1995 in het park te mogen houden. Het College stemde toe en het terrein van ADO-Den Haag en het tweede gedeelte ondergingen een totale metamorfose. Waar normaal de bal over de velden rolde, namen nu paarden bezit van de accommodaties. Twee grote stadions, promodorpen en nog veel meer maakten van de spelen een indrukwekkende happening. Jammer dat de organisatoren meer verstand van paarden dan van geld hadden. De zaak ging failliet voor een paar miljoen. De Belangen Kommissie Zuiderpark moest echter flink in de slag met wethouder Nico Dijkhuizen omdat hij de clubs van hun velden had gemikt en er geen schadevergoeding tegenover wilde stellen. Hij verloor het gevecht en moest honderdvijftigduizend gulden aan de verenigingen uitbetalen.

Met heel veel inspanningen werd het park weer in z'n oude status teruggebracht en we dachten dat er rust zou komen totdat we begin 1996 de boodschap kregen dat aan de Zuidlarenstraat woningbouw gepleegd zou worden op de atletiekbaan van Sparta die daarvoor naar het Zuiderpark zou worden overgeplaatst.

Het complex van RAVA/VVP had de ideale afmetingen en dus kregen we de opdracht te verdwijnen. Meerdere processen moesten worden gevolgd maar het meest ingrijpende was wel de arbitrageprocedure waarin beslist moest worden of RAVA of VVP naar het Rijnveldsportpark mocht. Veel tijd en papier werden gestopt in onze sollicitatiebrief die uiteindelijk de basis was voor een uitspraak waarbij we het complex van BTC konden overnemen. De centen die we gespaard hadden voor de renovatie in het Zuiderpark kwamen hier goed van pas en bij de gemeente werd een interessante uitplaatsingspremie veroverd.

We waren daarbij verlost van de risico-wedstrijden van ADO Den Haag waarbij ter bestrijding van de uitwassen van de Haagse hooligans het gehele park veranderde in een legerplaats en soms een slagveld.

Het was ook een beëindiging van de relatie met VVP die ruim 60 jaar had geduurd. We deelden drie

velden, een kleedgebouw en een clubgebouw. De dagen en de avonden waren verdeeld en het was niet gebruikelijk dat RAVA-leden op VVP-avonden kwamen en andersom. De voetbalprogramma's waren zo ingedeeld dat één van de clubs gedurende een geheel weekend over het complex kon beschikken. In beide verenigingen waren er uiteraard leden die daar niet goed mee uit de voeten konden.

Er waren kleine incidentjes die soms opgeblazen werden tot een belachelijk niveau waarna in de gecombineerde vergadering van de beide besturen de plooiën weer glad gestreken werden. Toch kwamen die er niet altijd uit want een discussie over de verdeling van de avonden moest uitgevochten worden voor een arbitragecommissie.

Terugkijkend zie ik een periode waarin de verenigingen een heel bijzondere relatie hebben onderhouden. RAVA en VVP hebben zich in het Zuiderpark kunnen ontplooien en een eigen specifieke geschiedenis geschreven. Ook hier is een dik boek te schrijven over alle ervaringen zowel collectief als persoonlijk. RAVA vertrok naar Houtwijk en VVP ging een fusie aan met GDS die samen verder gingen als "ERASMUS".

Houtwijk

In september 1996 hielden we een grandioos openingsweekend in ons nieuwe clubgebouw.

Een van de hoogtepunten was een wedstrijd tegen de Oud-Internationals met o.a. Rinus Israel, René van der Gijp en Gerrie Mühren. Scheidsrechter was Ignace van Zwieten.

De lekkerbekken onder ons zullen terugdenken aan het uitgebreide Indisch buffet dat in het clubgebouw aan leden en partners werd opgediend.

In Houtwijk vonden we niet gelijk onze draai. Het eerste elftal degradeerde uit de derde klasse. Voorzitter en secretaris traden af om ruimte te maken voor een nieuwe generatie waarbij Dries Weber in het clubgebouw tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau werd geslagen. Met de verhuizing hadden we veel jeugd in het Zuiderpark achter moeten laten en heel geleidelijk kwam daarvoor vervanging vanuit Houtwijk.

Enkele onrustige wisselingen in het bestuur lieten de kar af en toe wat overhellen maar uiteindelijk waren we het er over eens dat de verhuizing een goede ontwikkeling in onze geschiedenis was.

Zoals zo vele clubs in Den Haag kreeg ook RAVA te maken met kwaliteitsverlies en een instroom van

Clubgebouw RAVA-Houtwijk 2005

spelers van buiten die de verwachtingen niet waar maakten. Bovendien deden de oudere selectie-spelers een stapje terug om op lager niveau rustig verder te gaan. Het bestuur beseftte dat een goede fusie tot verbetering van de situatie moest leiden. Met meerdere verenigingen (o.a. VVM, PEC-Den Haag, Lens, Marathon-Azzurri) werden besprekingen gevoerd. Maar de ideale partner werd niet gevonden.

Inmiddels werkten we aan ons complex en richtten een speeltuin in die na ongeveer vier jaar weer werd afgekeurd. En het had al zo'n twee jaar geduurd voor hij geleverd kon worden. Met de 8 nieuwe banken hadden we meer succes. Ze staan er nog steeds.

De ontwikkelingen op communicatief niveau hebben we gevolgd en nu kunnen we wijzen op een goed verzorgde website, communiceren we via e-mail en gaat het clubblad naar vele leden via het net.

De jeugd

Ik heb hier nog weinig specifieke aandacht besteed aan onze jeugdafdeling. Maar het is altijd de pijler geweest waarop ons voortbestaan heeft gerust. Al bij de oprichting begonnen we met twee jeugdteams en geleidelijk is dat aantal gegroeid en blijft nog groeien. Als bijlage is een lijst met de hoofdjeugdleiders waarvan H.Lucas, Cees van Lieshout en Cees Ledderhof de meest aansprekende namen in onze geschiedenis zijn. Daarnaast opereerden

in de loop der jaren zeker zo'n drie à vierhonderd vrijwilligers die de meest uiteenlopende functies vervulden. Namen noemen is onmogelijk maar als model voor het zich belangeloos en intensief inzetten voor de jeugd noem ik lg van Bezooijen. Duizenden jongeren en ooit-jongeren zijn lid geweest van RAVA en bewaren niet alleen herinneringen aan het voetballen maar ook aan allerlei activiteiten die voor hen georganiseerd zijn. Aanvankelijk de NKS-kampen en later de eigen kampen, waarbij velen zich Café "De Postduif" in Bergeijk direct voor de geest kunnen halen met als centrale figuur, "Moeders".

Sinterklaas was een vaste gast, spectaculaire fancy-

Een bezoek aan Bergeijk.

fairs zorgen voor extra inkomsten en speciale feestavonden voor de jeugd stonden regelmatig op het programma, zoals de jeugdcarnavals en later discoavonden.

De strijd om de penalty-bokaal met ooit Hans van Breukelen onder de lat. De Kerstzaaltoernooien waarbij menig RAVAAAN aan de sleur van de 2^e Kerstdag ontsnapte. Hoeveel grote en kleine feestjes zullen er gevierd zijn want we hebben de nodige kampioenen gehad. Van hoog tot laag en in elke klasse. Elke jongen die bij RAVA de jeugd doorlopen heeft, is wel eens een keertje kampioen geweest.

De jeugd heeft lange tijd een eigen blad gehad onder de naam RAVARIA en ook in het clubblad vulde en vullen de junioren nagenoeg de helft van het blad.

De eerste 75 jaar sluiten we af met een jeugdafdeling die inmiddels meer dan 200 leden met ruim 40 vrijwilligers telt. In de traditie van Cees van Lieshout en Cees Ledderhof hebben we nu een waardige opvolger in Fred van Tilborg. De activiteiten liggen weer op een ouderwets niveau met opleidingen voor jeugdkader, jeugdkampen en veel activiteiten op ons complex anders dan voetbal.

De zaal

Het zaalvoetbal is bij RAVA een enorm succes geworden. Zoals hiervoor vermeld lag in 1978 het initiatief bij enkele RAVA-leden maar buiten de vereniging. Het bleek een schot in de roos en al snel werd dit onderdeel in de vereniging opgenomen. Het waren vooral de eigen leden die het zaalvoetbal als een boeiende neven-activiteit zagen. Het feit dat ook selectie-spelers enthousiast deelnamen was voor sommige trainers en bestuursleden wel eens een probleem. Pogingen om de spelers voor de keuze te stellen tussen hun plaats in het eerste elftal en het zaalvoetbal riepen ongekende krachten op. Geen trainer heeft die strijd gewonnen.

Ooit was RAVA de grootste veld-zaal-vereniging met 14 seniorenteams en 3 bij de jeugd. Hoewel RAVA altijd haar bijdrage geleverd heeft, is het jeugd-zaalvoetbal nooit goed van de grond gekomen. Ook bij de senioren verliep de interesse. De tijden waarop gespeeld moest worden, vormden vooral voor de lagere teams een probleem.

Een van de teams heeft deze ontwikkeling satirisch benaderd door in de Marimbahal in Rijswijk 's-avonds om kwart over elf in pyama de kleedkamer uit te komen.

Hetzelfde team bestond uit belegen en zeer-be-

legen hobbyisten die gedreven door een eigen schare suppor(ts)ters zich uitleefden in weekend- en vakantie-reizen en daarnaast ook in voetbalbroek durfde verschijnen. Toen een drietal spelers de leeftijd van zestig jaar bereikt hadden, loste het team zich bij gebrek aan voldoende conditie op.

De overige teams hadden soms ook een unieke samenstelling met vrienden of familie.

Hoewel de mogelijkheid om te winnen niet uit de weg werd gegaan, was toch vooral het plezier in het spelletje dat overheerste.

Prestaties zijn er zeer zeker geleverd. Ooit speelde het eerste team in de hoofdklasse. Maar in de loop der jaren daalde het aantal teams en de kwaliteit.

Er kwamen leden van buiten die het toch niet zo lang bij ons uithielden. Dat heeft wellicht te maken met het feit dat de binding sterker is met het team dan met de vereniging. Je ziet buitenleden ook nooit in het clubgebouw en ze hebben zelden deelgenomen aan verenigingsactiviteiten.

De zaalafdeling bestaat thans uit vijf herenteams en een damesteam en er wordt nog steeds met plezier gespeeld.

RKPT/VVR

Begin 1990 kwam het initiatief om geld in te zamelen buiten de kas van de vereniging. Met speciale activiteiten groeide er een pot die onder beheer stond van enkele RAVA-leden en waaruit ondersteunende bijdragen werden gedaan als de club voor grotere investeringen stond. De eerste naam luidde RAVA Kantine Promotie Team (RKPT) en is voortgekomen uit de gedachte om daar de renovatie van het clubgebouw mee te steunen.

Hieraan zijn de namen van Gerard Starrenburg Sr en Wim van Grol verbonden.

In 2000 werd Cees Ledderhof de opvolger van Gerard en de naam veranderde in Vrienden Van RAVA (VVR). Als onderdeel van de fondswerving die de jaren doorstaan heeft en nog altijd favoriet is, noemen we de "3 uit 15". De laatste jaren hebben Aad ten Berge en Jan van der Horst een belangrijk aandeel in de organisatie gehad. In de loop der jaren zijn op die manier duizenden guldens (en later Euro's) naar de vereniging gevloeid en ... goed besteed.

De fusie

Eind 2003 begonnen er serieuze besprekingen met de voetbalvereniging TEDO die in een moeilijke periode terecht was gekomen. Allereerst was

er een oriënterend overleg tussen de beide besturen waarbij het samengaan van de totale verenigingen ten doel stond. De eerste indrukken waren positief en leidden tot de instelling van een fusie-begeleidingscommissie welke bestond uit de bestuursveteranen Dries Weber (namens RAVA) en Joop Wieser (namens TEDO). De leden van beide clubs werden over de intentie geïnformeerd en de reacties waren positief. Een intensief proces nam een aanvang en na veel maar ook effectieve besprekingen kon voorzitter Ed Jacobs in maart 2004 aan de leden een fusievoorstel presenteren. Met overgrote meerderheid steunden de RAVA-leden het voorstel en op 1 juli 2004 (in ons 75e jaar) ontstond de nieuwe vereniging RAVA-Houtwijk.

Slot

Deze geschiedschrijving is uiteraard onvolledig en van het materiaal dat ik in een privé-archief heb, is een uitgebreid boekwerk samen te stellen. Elk lid heeft daarnaast zijn eigen herinneringen en deze schets is danook een globale wandeling door 75 jaar RAVA. Voor de ouderen zijn er onder andere nog de jubileumboeken die geschreven zijn bij het 40-, 50- en 60-jarig bestaan en die de historie van RAVA completer maken. Sommige foto's zijn al eerder gepubliceerd maar zijn zo uniek voor het verenigingsleven van RAVA, dat we ze graag herhalen.

Laat deze jubileumuitgave aanleiding zijn om met generatiegenoten de "memories" op te halen die gezamenlijk bij RAVA gedeeld worden.

Het is in dit bestek uiteraard onmogelijk alle prominenten te noemen die de vereniging door de verschillende decennia hebben geloodst. In de bijlagen worden de namen genoemd van degenen die daaraan een belangrijke bijdrage hebben geleverd. Herken achter de namen de man of vrouw en de rol die zij in je herinneringen hebben gespeeld.

Voorzitters

1930-1931 – H. de Haan
 1931-1941 – T. Engelsman
 1941-1951 – W. Lorie
 1951-1956 – M. Kok
 1956-1960 – J. Leijendekker
 1960-1980 – J. Binnerts
 1980-1986 – A. Rutgrink
 1986-1989 – C. Ledderhof
 1989-1996 – A. Rutgrink
 1996-1998 – B. v. Lieshout
 1998- – E. Jacobs

Secretarissen

1930-1932 – J. Halleen
 1932-1944 – A. Dijkman
 1944-1945 – J. Halleen
 1945-1946 – A. Bal
 1946-1972 – J. Margés
 1972-1973 – M. Swarts
 1973-1995 – A. Weber
 1995-1998 – E. Jacobs
 1999-2000 – N. v. Lieshout
 2000-2002 – A. Weber
 2002-2004 – N. Graaman

Penningmeesters

1930-1944 – J. K roes
 1944-1965 – A. Dijkman
 1965-1973 – A. Weber
 1973-1986 – H. van Jaarsveld
 1986-1989 – P. Ierschoot
 1989-1995 – E. Jacobs
 1995-1996 – B. v. Lieshout
 1996-1998 – N. Commissaris
 1998-2001 – F. v.d. Heuvel
 2001- – P. Hess

Hoofdjeugdleiders

1944-1945 – A. Bal
 1945-1958 – H. Lucas
 1958-1959 – H. Hoefnagel
 1959-1959 – frater Emilius
 1959-1961 – frater Leobertus
 1961-1964 – M. Swarts
 1964-1967 – C. van Lieshout
 1968-1972 – L. de Koning
 1972-1984 – C. Ledderhof
 1984-1985 – J. Schellings
 1985-1987 – P. Hess
 1987-1992 – N. van Lieshout
 1992-1993 – C. Ledderhof
 1993-1996 – F. Laarhuis
 1996-1998 – K. van Dorp
 1998-2000 – P. Das
 2000-2002 – R. Sebel
 2002- – F. van Tilborg

R.A.V.A.

Kerkslag

der Oprichtingsvergadering der R.K. Sportvereniging „R.A.V.A.“, gehouden in gebouw „Custodia“, Mantelstraat, op vrijdag 18 April 1930 des avonds te 7 uur.

Met het Bestuur, behalve de heer Engelsman, die bericht van verhindering had gegeven, waren goedgeteld 62 jongelui ter vergadering aanwezig.

Te 7.15 opende Kapelaan Snel de vergadering met den christelijken groet en hiet de aanwezigen hartelijk welkom. Spr. stelde de H.H. Leiders aan de vergadering voor en gaf een uiteenzetting van het doel derer bijeenkomst, nl. om te werken tot oprichting van een R.K. Sportvereniging in deze parochie, daarbij mededeelend, dat de nieuwe vereniging is gedacht als onderafdeling van S. Gravenhage II (S. Raphaël) der S. Jozephkerk. Veruiging en als naam zou dragen: „R.A.V.A.“, d.i. S. Raphaël, Afdeling Voetbal en Athletiek.

Verder werd aan de vergadering bekend gemaakt, dat de bestuursfuncties door de H.H. Leiders zullen worden vervuld en als volgt waren verdeeld:

H. de Haan, Technische leiding

H. Kroes, Penningmeester

C. Halleen, Secretaris

H. Engelsman

H. J. C. Halleen

H. Leurs

H. Romeijnders

Commissaris

Bestuurders

H. de Haan 1930-1931
 T. Engelsman 1930-1941
 C. Halleen 1930-1932
 J. Halleen 1930-1946
 J. Kroes 1930-1944
 F. Leurs 1930-1932
 W. Romeijnders 1930-1958
 M. Derks 1931-1946
 A. Dijkman 1932-1965
 J. Margés 1940-1973
 C. Suijckerbuijk 1940-1941
 W. Lorie 1941-1950
 A. Bal 1941-1952
 H. Lucas 1945-1958
 R. van Grol 1946-1964
 M. Kok 1946-1956
 M. Jungschläger 1947-1973
 G. Slijpen 1950-1952
 B. v.d. Swaluw 1951-1952
 J. Akkermans 1952-1952

W. Berckenkamp 1952-1955
 H. Hoogenboom 1953-1963
 A. Eijssackers 1955-1963
 J. Leijendekker 1956-1960
 H. Hoefnagel 1958-1959
 Frater Emilius 1959-1959
 J. Binnerts 1958-1980
 Frater Leobertus 1959-1961
 H. Borst 1960-1967
 M. Swarts 1961-1973
 I. van Bezooijen 1963-1980
 A. Weber 1963-2002
 C. van Lieshout 1964-1967
 1975-1981
 T. de Grood 1965-1983
 L. de Koning 1967-1972
 C. Ledderhof 1968-1989
 1992-1993
 A. Hazebroek 1972-1975
 T. de Zwart 1973-1975
 H. van Jaarsveld 1973-1986

G. v.d. Snoek	1975-1977
W. de Jager	1976-1980
H. Heemskerk	1977-1984
A. Rutgrink	1980-1986
	1989-1996
P. Wolters	1980-1983
B. van Lieshout	1981-
N. Graaman	1981-1984
	1992-1996
	2000-2002
J. Schellings	1984-1985
P. Ierschoot	1984-1989
E. Jacobs	1985-
P. Hess	1985-1987
	2001-
P. v.d. Broek	1987-1989
N. van Lieshout	1987-1992
	1999-
F. Macco	1993-1996
F. Laarhuis	1994-1996
N. Commissaris	1995-1998
M. Lamb	1995-1998
K. van Dorp	1996-1998
Arth. Starrenburg	1997-1998
R. Sebel	1997-2002
P. Das	1998-2000
Anita Starrenburg	1998-2000
G. Starrenburg Sr	1998-2000
F. v.d. Heuvel	1998-2001
P. v. Paassen	2000-2001
R. v. Hasselt	2000-2001
F. v. Hemert	2002-
F. v. Tilborg	2002-

Ere-voorzitters

J. Binnerts †
A. Rutgrink

Ereleden

I. van Bezooijen †
H. Borst
A. Derickx †
M. Derks †
A. Dijkman †
T. Engelsman †
A. Eijsackers †
N. Graaman
G. de Grood †
T. de Grood
R. van Grol †
J. Halleen †
J. Hogenboom †
J. v.d. Horst
H. van Jaarsveld
M. Jungschläger †
J. v.d. Kolk pr. †
M. Kok †
J. Kroes †
C. Ledderhof
C. van Lieshout †
W. Lorie †
H. Lucas †
J. Margés †
W. Romeijnders †
H. Snel pr. †
G. Verhoef †
A. Weber
C. Zandvliet

Trainers

1942-1944 – J. Meuleman
1945-1946 – J. Kant
1946-1858 – F.v.d. Nolk van Gogh
1959-1963 – J. Willems
1963-1964 – J.v.d. Broek
1964-1967 – J.v.d. Nat
1967-1971 – J. Broekman
1971-1972 – A. Hermans
1972-1975 – A. van Bommel
1975-1976 – H. Zuma
1976-1977 – J. Keck
1977-1979 – W. Mulder
1979-1982 – W. van Buuren
1982-1984 – R. Bens
1984-1988 – W. Tetteroo
1988-1990 – H.v.d. Walle
1990-1992 – P. Trouwborst
1992-1995 – F. Bijloos
1995-1999 – H. Bal
1999-2001 – A. Boevink
2001-2004 – H.v. Oostrum Soede

Prestaties RAVA 1 - veld

1934 – kampioen en promotie naar 2^e klasse DHVB
1936 – kampioen en promotie naar 1^e klasse DHVB
1939 – kampioen en promotie naar 1^e klasse IVCB
1940 – indeling in 4^e klasse KNVB
1944 – kampioen en geen promotie
1948 – winst HVB-beker
1949 – kampioen en geen promotie
1957 – kampioen en geen promotie
1961 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1972 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB
1974 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1979 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB
1983 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1984 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB
1993 – kampioen en promotie naar de 3^e klasse KNVB
1997 – degradatie naar de 4^e klasse KNVB

Jubileum van

RAVA werd opgericht op 18 april 1930 en TEDO op 16 mei 1931.

Beide data liggen dicht bij elkaar en de nieuwe club die RAVA-Houtwijk heet, zal 18 april 1930 verder als oprichtingsdatum aanhouden. Dit boekwerk is de laatste afzonderlijke beschrijving van de beide verenigingen. Afzonderlijk kunnen ze geen geschiedenis meer maken.

Een probleem bij de geschiedschrijving van TEDO was het ontbreken van nagenoeg het gehele archief zodat informatie bij externe bronnen gevonden moest worden.

De fusie die per 1 juli 2004 heeft plaats gevonden, had tot doel een grotere en sterkere vereniging te creëren.

De eerste resultaten zijn hoopgevend met een seniorenbestand van 8 veld- en 6 zaalteams en een jeugdafdeling van 18 teams.

De selectie heeft een goede impuls gekregen alleen heeft dit in het eerste fusieseizoen nog niet tot de verwachte resultaten geleid. Gezien de samenstelling van deze groep mag op termijn zeker promotie naar de derde klas worden verwacht en de ambities van het bestuur strekken verder.

1e elftal seizoen 2004-2005 –Staand v.l.n.r.: K. Krom (grensrechter), J. v.d. Bosch (bestuurslid technische zaken selectie), M. Abbenhuis (trainer), N. Stemmerich, B. van Dam, J. Daoudi, F. Stolk, R. Ophof, R. van Hasselt, J. Brinkert, R. Imhann, A. Gurdal, M. van Kessel.

Zittend v.l.n.r.: W. v.d. Veen, K. Hulters, P. Droppert, Mike Langeveld (pupil van de week), P. Hollenberg, M. Abaci, E. Firtina, A. Baksoellah (verzorger).

een fusieclub

Voor wat betreft de mogelijkheden om sportieve aspiraties op alle niveaus te realiseren zijn we in belangrijke mate afhankelijk van de kwaliteit van het complex.

Bij de overname van het clubgebouw in 1996 is er behoorlijk geïnvesteerd en nadien zijn er verschillende aanpassingen gedaan om het als verenigingsgebouw en recreatiecentrum behoorlijk te laten functioneren.

Inmiddels heeft de gemeente ingezien dat het complex dusdanig wordt gebruikt dat een facelift hoog noodzakelijk is.

Het tweede veld heeft een kunstgraslaag gekregen en de paden en hekken rondom de velden worden vervangen. Ook het hekwerk rondom het complex zal vervangen worden.

Een goede start voor de fusieclub om na feestelijk achterom te kijken naar 75 jaar geschiedenis, de blik vooruit te kunnen richten op een nieuwe toekomst.

Er is voldoende jeugd en kader om met hen de basis te leggen voor wellicht nog eens 75 jaar.

*F1 - kampioen seizoen 2004-2005 – Staand v.l.n.r.: Marouane Chaliou, Tom Arnoldus, Kevin Jacobs, Lars Baan.
Zittend v.l.n.r.: Mitchell van de Barselaar, Dennis Slotboom, Mark Jacobs, Niels Park, Kevin Taal.*

feliciteert S.V. RAVA-HOUTWIJK
met het 75-jarig jubileum.

**Verkoop
APK
Reparatie
Onderhoud**

Bezoek onze internetsite www.acl-auto.nl voor een
actueel overzicht van het occasion-aanbod en
een kennismaking met ons bedrijf!

*Wet zo goed
in alle auto's*

Auto Centrum Leidschendam • Oude Middenweg 237 • 2491 AH Den Haag
tel. 070- 320 30 00 (bij nieuwbouw Leidschenveen) • www.acl-auto.nl

**Jornath-
de Haas
B.V.**

**Telefoonnummer
070-3975238**

Onderhoud • Verbouwingen • Betimmeringen

Voor al het onderhoud aan
uw woning, betimmeringen
of verbouwingen kunt u een
beroep doen op het vakman-
schap van aannemersbedrijf
Jornath-de Haas B.V.

Al meer dan 30 jaar een begrip
in Den Haag en omgeving.

Adres
Jornath-de Haas B.V.
Dekkershoek 69
2552 DB Den Haag

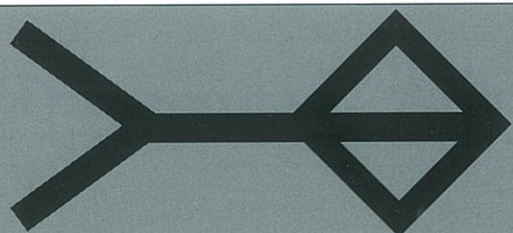

René van Hasselt

**ijzerwaren
gereedschappen
hout
electromateriaal
verf
sanitair
tuinartikelen
sleutels**

*Specialist in
het plaatsen van
diverse sloten en
beveiligingen*

Betje Wolfstraat 216-224
Den Haag
Tel. (070) 3800435

Hagex

*Groothandelscentrum
voor dranken en levensmiddelen*

's Gravenzandelaan 181
2512 JC Den Haag

070 - 389 51 51

ZATERDAG GESLOTEN

TEDO

1931 - 2005

